

V Praze dne 7. ledna 1938 • Ročník II. • Číslo 2

Vážné příznaky

Je sice pravda, že v novoročních projevech vedoucích státníků evropských bylo obsaženo hodně naděje pro budoucí rok jubilejní, ve kterém si některé státy budou připomínat dvacáté výročí své samostatnosti, některé zase skončení válečných hrůz. Ale přes to se nelze ubránit dojmu, že kvašení, které lze pozorovat ve světě od r. 1918, není daleko u konce, ba objevují se i některé příznaky, které nasvědčují tomu, že bude trvat ještě hodně dlouho, než se rozestře nad národy a státy pokoj. Jedním z takových příznaků, který se dotýká přímo nás, jsou události rumunské v posledních volbách, ve kterých vláda nedosáhla potřebné většiny, musila ustoupit a král povolal na místo dosavadního ministerského předsedy, Tătărescu, Gogu, vůdce křesťanské národní strany, ačkoliv tato nedosáhla ve volbách ani 10% všech hlasů. Heslo, jímž se chce nová vláda řídit, jest ve slovech, přenesených králem: Bůh, král, vlast. Prvními činy nové vlády bylo: sesazení dosavadního prefekta, zastavení několika levicových listů a dekret proti židům.

Změna rumunské politiky je širšího dosahu, než by se mohlo zdát na první pohled. Nelze si zatajovat, že je vlivem německé a italské zahraniční politiky a bylo to potvrzeno hned v prvních hodinách telegramem, zasláným Mussolinimu a prohlášením Gogevým o sympatiích k Itálii. Dále nesmíme zapomenout, že postup vůči židům, obviňovaným z korupce a levicovému tisku, je úplně v programu fašistické strany Codreanu, která se netají svými sympatiemi ani k Německu ani k Itálii. Tato skupina, i když byla ještě daleko slabší než po vítězství posledních voleb, měla hlavní zásluhu o zákaz zednářských loží a byla duší protikomunistického a protizhidožského boje, jakož i politiky jak malodohodové, tak protivojenské. To jsou všechno fakta, která sova zmíní prohlášení zahraničního ministra Minesca zahraničním ministrům malodohodových států, ve kterých je zdůrazňována dosavadní linie zahraniční politiky rumunské.

Osou Řím-Berlín-Tokio, která byla tvořena za tajného souhlasu jak Rakouska tak Maďarska a Jugoslavie, bylo Sovětské Rusko, prožívající dnes chvíle málo uspokojivé, postaveno na prvních a s německé strany byla prohlášena přímo Francie, jejíž spolenectví s Ruskem je známé, za spolupomocníka komunismu. Není jím, je to pravda, ale Francie za své sympatie k Rusku, které vláda lidové fronty nedovedla ulajit, svým postojem nepřispěla k uklidnění Evropy. Padá na váhu i to, že hospodářské poměry Francie jsou velice málo uspokojivé, a že v době krise státy, které mají s ní spolenectví, se na její pomoc nemohou spolehnouti tolik, kolik by potřebovaly. A kdo vidí do karet Anglie? Nikdo. Ostatně, má dosti práce v Palestině a desíti starostí na Východě, kde Japonsko jí dělá těžké chvíle. Hospodářský problém vstupuje stále víc a víc do popředí všech zájmů a Evropa je zde úplně rozdělena, stát

Dr. D. Fr. Polanský:

Legionářům katolíkům

Významný rok 1938 staví legionářskou myšlenku před významný úkol: připomenouti veřejnosti, že jest nepostradatelným podkladem našeho státního a národního programu a dalšího života. Vzájemná láska, úcta a snášenlivost, jež byly důležitým poznávacím znamením příslušníků čsl. zahraničního vojska, vyvinuly se a uplatnily též během 20letého pobytu našeho ve vlasti. To budilo respekt a též chuť k následování u širší veřejnosti. Máme-li dnes své Jednoty přátel Kráhy přátel. Ohce přátel atd., tedy to naprosto neuznamená tvoření několika bojových táborů, jež by se měly suad navzájem potírat. Zrovna tak jako každý legionář porozumí jinému, ať by byl ideově, politicky, kulturně, hospodářsky atd. kdekoliv, totéž lze v podstatě očekávat též od našich přátel. Jest to i v duchu státní a národní nevyhnutelné konsolidace. Obětavá láska k vlasti jakožto vlastní smysl legionářství nám tudíž ukládá nyní v první řadě, abychom co nejvíce vystupňovali svoji shora uvedenou zahraniční vlastnost a abychom ji rozšířili na celý národ.

Každý ať si klade podle svého důrazu na to, co považuje za ideál. Kdo jest katolík — ať proto že jím zůstal, nebo se znovu stal, či se teprve nově k tomu pracoval. — Klade též jisté důrazu na tento svůj náboženský ideál. Z toho však vyplývá též i povinnost posílit svým členstvím a součinností naši organizaci, jež jest na tomto principu vybudována, t. j. Ústřední Jednotu čsl. legionářů-katolíků. Nevadí, je-li též jiné organizován — vždyť se máme se všemi rádi. Ale každý legionář, který nábožensky k nám patří, ať to provede též organizacně a přistoupí též k nám za člena.

Jeslíčky br. Jana Sprýnara, ruského legionáře — tesářského mistra z Krčína u Nov. Města n. Met., které si pořídil ve svém mládí ze svých prvních úspor.

Vstupujte do našich řad

Ciníme apel na všechny naše čtenáře a všechny přátele katolických legionářů, aby svoji lásku a přátelství k našim zahraničním bojovníkům dali na jevo přistoupením za členy Jednoty přátel katol. legionářů. Instituce tato má za účel všestranné podporovat katol. legionáře, pěstovat legionářskou solidaritu a tradici legionářského ducha ve smyslu světových ideí osvobozeneců a v duchu opravdové demokracie.

Braťři legionáři státnou a vymírají. Přijde doba, kdy pochováme posledního bojovníka naší zahraniční armády a proto musíme se starat o to, aby zde zůstal někdo, kdo vznesené idee legionářské bude dále propaga-

stojí proti státu, a v těžkých dobách hledá každý spolenectví tam, kde z něho něco pro sebe vylučte. Proto se otřásají dosavadní svazky a zdá se, že události v Rumunsku přinesou v té věci mnoho nového.

vat a legionářského ducha vstěpovat novým generacím a zejména mládeži.

A toto právě chce dělat Jednota přátel a její členstvo. Proto vstupte v její řady všichni, kdož si vážíte legionářstva a jeho hrdinných činů a postarejte se, aby i všichni Vaši známi tak učinili. Do Jednoty přátel v první řadě patří synové a dcery legionářů a celá katolická veřejnost! Povinnosti platební nejsou nesplnitelné. — Členský příspěvek jest dobrovolný a může býti každoročně měněn podle finanční situace každého jednotlivce. Proto, přátelé, vstupte v naše řady! Použijte přihlášky přiložené k dnešnímu číslu našeho listu, vyplňte ji a odešlete na adresu sekretariátu Jednoty přátel katolických legionářů v Praze II., ul. U půjčovny čis. 4. Jeste-li již členem, doručte přihlášku svému známému a doporučte mu její vyplnění! Za spolupráci Vaši zaplať Pan Bůh! Za Jednotu přátel katol. legionářů v CSR: Dr. D. F. Polanský, Pplk. Karel Joachim, předseda, jednatel.

Zprávy ve zkratce

Přiznivý ohlas vánočního projevu presidenta v zahraničí. Katolický list francouzský „L'Aube“ k letošnímu vánočnímu projevu našeho presidenta Dr. E. Beneše poznamenává: Francouzské a Anglické stanovisko v posledních měsících umožnily presidentu čs. republiky vyslovit se s důvěrou do budoucna. Četné dohady, týkající se obou velkých evropských demokracií odpadají, jestliže se pomyslí na to, že Dr. Beneš promluvil, když byl před tím informován o londýnských rozhovorech a o Halifaxových poradách v Berlíně. Je příjemné slyšet tuto lekcí optimismu od Dr. Beneše. Tato lecke nám pravi, že dobrá vůle všech opravňuje k nadějím na příští rok.

V Mnichově byl pohřben generál Ludendorff, za války významná osobnost německá. Po válce byl odstaven. V posledních letech založil sekutu „Viru v německého Boha“, šířící nejvíce protikřesťanskou zást. Vydával časopis „U svatého pramene německé sily“, jímž ostře bojoval proti Cirkvi papežství, jezuitum i zednářum.

V Erevněci u Mostu hodlají katolíci, kteří jsou chudí, vystavět nový chrám. Obrazení se o pomoc k širší veřejnosti, která ji jistě neodmítne.

V posledních dnech vzplály kruté boje to Teruel u Valencie. Ačkoliv vládní hlásili již dobytí města, skutečnost toto tvrzení opravila a Francovi se podařilo prolomit frontu vládních.

Sovětská vláda, věrná zásadě, že náboženství jest opiem pro lid, chce zničit vůbec všechny cirkve. Paněvadž v lidu je ještě hodně víry, udržované chrámy, které dosud jsou otevřené, chce je vláda potlačit tím způsobem, že hodlá zvýšiti z nich daň o 125%.

V Paříži vypukla velká stávka městských zaměstnanců, kterou se podařilo Chautempsovi, předsedovi vlády, potlačit. Současně se hlásí stávky i z jiných měst. Vláda Lidové fronty prožívá těžké chvíle.

Egyptský král Faruk sesadil dosavadního předsedu vlády a povolal na jeho místo Mohameda Mahmuda pašu, vůdce opozice, nakloněného fašismu.

Novým rokem jmenuje se Svobodný stát irský Eire. Ministerský předseda Valera se bude nazývat Vúdcem. Vládě bude k ruce státní rada, dále sněm a senát o 60 členech. Mluví se, že novým presidentem bude zvolen hrabě Taaffe, který se před nedávným odstěhoval od Eire z Československa.

Francouzská sněmovna zastavila hodiny, aby byl rozpočet odhlasován ještě v roce 1937. Není příliš potěšitelný. Příjmy obnášejí 54.600.557.808 fr. a výdaje 54.599 mil. 318.506 fr., takže je aktivní toliko 1 mil. 230.302 fr. Při lom třeba uvážit, že veřejný dluh Francie obnáší již 500 miliard, a již se mluví o tom, že bude třeba na r. 1938 nová půjčka ve výši 140 miliard.

Boje o městečko Teruel ve Španělsku, které je klíčem k Valencii, kde sídlí vláda rudých, jsou prudké a podle posledních zpráv je celé město v držení armády generála Franca.

Ofensíva v Číně po dobytí Sanghaje a Nan-kinu, hlavního města čínského, pokračuje. Náletu japonských letadel je vystaven Honkon. Generál Cankajšek, vládce Ciny, rozšiřuje vládu o členy komunistické, což se vysvětluje tím, že se uchází o pomoc sovětského Ruska.

Představený ve styku s podřízeným

Veliký ruský ramanoplsek, Dostojevský, ve svých „Vzpomínkách“ na sibířské žaláře — napsal: „Poznal jsem dobré, ušlechtilé komandyty a sledoval jsem, jakých úspěchů se dočkali u vězňů. Několik přátelských slov a vězeň morálně téměř ožil. Věžňové radovali se jako děti a začali jako děti své představené milovat.“ Jestli toho docílila soucinná slova komandantů na srdce, vinou obližená a snad zatvrdlá, čím více úspěchu docílil velitel, který apeluje na vojenské sebevědomí a čest svého podřízeného? Čest jeho respektovat, buditi vědomí jeho velké a svaté povinnosti, aby stál: vždy v pohotovosti k obraně vlasti, národu, statků vlastních rodin, to je veliký úkol vojenských představených.

Když japonský důstojník přijme u stolu pokrm, který mu jeho vojenský sluha přinesl, ihned povstane a sluhovi se ukloní. On tento akt poslušy a poslušnosti oplácí dikem. To sluhu povznáší. Podřízený vojín si uvědomuje té chvíli lidskou svojí důstojnost.

3. Představený má se též zajímat nejenom o člověka-vojáka, ale též o vojáka jako syna rodičů, o jeho domácí poměry „mimo službu.“ To dá mu nahlédnouti v jeho srdce. Tím pozná jeho nitro, jeho povahu. Získá jeho důvěru a lásku. Všimá si též jeho zdraví. A není mu jeho vojenský sluha přinesl, ihned povstane a sluhovi se ukloní. On tento akt poslušy a poslušnosti oplácí dikem. To sluhu povznáší. Podřízený vojín si uvědomuje té chvíli lidskou svojí důstojnost.

Když Napoleon, tehda generál, plul na žádost člena francouzského direktoria Barrese z Egypta do Francie, aby zde „udělal pořádek“, následoval jeho loď anglické křižníky. Tento nedaleko Marseille vypálil na francouzskou loď první dělovou ránu. Té chvíle spadl se stěžně jeden plavčík (matros) do moře. Kapitán francouzské lodi poručil, aby se jenom rychle jeho dále, po-

neváž jde o důležitější věci, než aby pro jednoho plavčíka loď se zastavila a tím posláni Napoleonovo, nyní, kdy přistav je již blízko, bylo snad zmařeno. Ale Napoleon poručil: „Nikoli! Zastavte a zachraňte muže!“ Napoleon, diktátor, který obětoval statisíce životů, když to účel nezbytně vyžadoval, měl bdělé oči a soucinné srdce pro malé lidi svého okolí. Byl pozorný a vědný vůči všem, kteří jej osobně obsluhovali. Zachovával bez újmy na svém vysokém důstojenství a své autoritě „onu lidskou „egalité“, rovnost. Projevoval často nějakou otázkou, nebo ohleduplností, a to uprostřed všech svých prací, svoji osobní účast a zájem k těm, s nimiž měl úředně vojensky co činiti. A tento zájem a účast na osudu podřízených byla oním osobním tajemstvím a kouzlem, že Napoleon strhl na sebe lásku a nadšení milionů vojínů.

Kdo nemá tuto velikou pozornost, paměť, ohleduplnost, vědnost, ten se nenarodil, aby byl skutečným vůdcem. Nikdo neodpuzuje a není nepřijemnějším, nežli suší představení, kteří znají jen studené a přísné poroučení. Je potřeba vychovávat podřízené k oddanosti a důvěře. Lásku se vychovává láskou, tak jako od plamene velké svíce rozžehují se svíce malé.

Známa je báseň Heineova, „Dva granátníci“. Do své francouzské vlasti vraceli se dva granátníci, kteří na Rusi zajati byli. „A když šli Německem, hořem tváře si kryli. Neb slyšeli oba tu přesmrtnou zvěst, že Francie podlehla v boji, že hrdině vojsko pobito jest a císař v zajetí trpí. Rány, sotva zhojeny je znovu páli. Leč nejvíce bolí, že jejich velký vojevůdce v zajetí sténá. Cítí, že oba umřou. A jeden prosí druhého, aby mu, až dokoná, dal po bok do rakve pušku a hrob opatřil svatým křížem. A tak mrtvý granátník klidně chce čekat, až císař zase s vojskem svým pojede Francii bránit. Potom povstane z hrobu a půjde zas císaře chránit.“

Vyvolat lásku v srdci svých vojáků, toť největší umění velitelské. S takovými lze bránit vlast i v nejkritičtějších chvílích. A takové umění více platí, nežli dobeře vypočítaný válečný plán. Ten může se rázem zhroutit. Ale kde se nezhroutí lásku a nadšení vojínů, tam vždy, jako bylo u památného Zborova, láska nové plány zbuduje a povede k vítězství.

gační schůzi v Praze, vidíme málokdy ať na jakémkoliv shromáždění. Nabýváme přesvědčení, že idea legionářská, otázka hraničářské, výchova k brannosti a zájem o naši čsl. armádu získávají stále větší zájmu zejména v našich vrstvách katol. lidu. Letošní rok byl tedy bohatý na činnost i na výsledky. Musíme se všichni postarat, aby i v roce 1938 pokračovali jsme se stejným zápalem, s neměnnou láskou a abychom svoji práci předčili rok letošní. Tolik věci dá se pro hnutí legionářské ještě vykonat. V Praze musíme oživit již jednou pořádané cykly vojenských, branných a legionářských přednášek, ve všech okresích musíme vybudovat místní skupiny legionářů a jejich přátel, ve všech krajích musíme uspořádat propagační schůze, abychom tak zainteresovali celou širokou veřejnost, musíme do pohraničí a tam ukázat našim strážcům hranic, že katoličtí legionáři a jejich přátelé povždy budou stát v jedné frontě s těmito legionáři našich hranic.

Katolické duchovenstvo a brannost

Někdy jsme již v našem listě se zmínilí, jak katol. duchovenstvo jeví živý zájem o ukony CPO i o otázku brannosti a dnes můžeme jen opět živelný zájem tento zduraznit. V Brně koná se v těchto dnech kurs pro duchovenstvo, na němž řešeny budou otázky brannosti s ohledem na výcvik v orelských jednotkách a dne 28. prosince t. r. valná část valné hromady Klubu duchovenstva čs. strany lidové, věnována byla rovněž výchově kněží v brannosti. Sám nřp. kardinál Kašpar zduraznil, jak nesmírně je rád, že české katolické kněžstvo chápe s takovou radostí a láskou výchovu národa pro brannost, výchovu občanu v hrdiny, lidi přímé pátěře a charakteru, kteří v čas ne-

bezpečí nebudou váhati položit za svou vlast ani život. Po tomto projevu pronesl gener. vikář čsl. branné moci plukovník d. sl. Msgr. Kubán přednášku o výchově brannosti, načež skvěle osvětlil celý zákon o branné výchově plukovník g. št. F. Kudláček, který zduraznil úkoly katol. duchovenstva v tomto velikém díle. Celá valná hromada vyzněla v nadšený apel českého katol. duchovenstva pro brannost národa a brannou výchovu. — Kš.

Snaha po jazykovém německém území

V poslední době rozvířili naši Němci opět plánovitou kampaň proti národním Jednotám a hraničářským organizacím, že prý ony to jsou, které znemožňují klidné soužití Čechů s Němci a podřívají ujednání z 18. února m. r. Poukazuje se zejména na zájem těchto obranných složek o to, aby české státní úřednictvo zůstalo ve smíšeném území a Němci aby byli přidělováni do krajů českých, jakož i na přímluvy, aby na státních dodávkách bylo účastno také české živnostnictvo z pohraničí.

Účelem této akce jest docílení přeložení českého úřednictva z pohraničí, odchod tisíce českých obchodníků a živnostníků, osazení úřadů výhradně německými státními zaměstnanci a docílení tak „uzavřeného německého jazykového území“, pro které by se snadněji mohlo dožadovat autonomie. Jak patrně, našim Němcům již hodně otrnulo a budeme-li i nadále tak shovívavými jako až dosud, dočkáme se, že v jubilejním roce naší republiky budou se Němci dožadovati hromadného vystěhování českého obyvatelstva z smíšeného území vůbec.

Berlín financírem henleinovy strany

V posledních dnech rozvířena byla otázka, kde běže vůdce německé strany SdP Henlein potřebné valuty, k svým velmi častým a také velmi nákladným cestám do ciziny. Hranicářský pracovník Dr. Tašner osvětluje tuto záhadu zprávou anglické „News Review“, která praví: Henlein byl nakvašen, když mu pokladna nacistická v Berlíně oznámila, že dostane jen 600 liber šterlinků (76.000 Kč). Bydlel v Berlíně vždy v nejluxusnějším hotelu Adlon, na olympijských hrách byl rozehřeván, že nedostal obvyklou sultu pokojů. Když pak mu dávali na 10ti denní pobyt v Londýně 80 lib. št. (12.800 Kč) vymohl si po dlouhém smlouvání 100 liber a to ještě prohlásil, že sotva s tím vystačí. Patrně tedy z uvedeného, že nepotřebuje přidělu valut ten, který dostává je za našimi hranicemi od toho, kterému vůdce našich Němců slouží. Jest však současně vidět, že ani v Berlíně činnost Henleinova příliš neceň, když smlouvají s ním o několik tisíc korun.

Káže a smysl pro povinnost ve Francii. V rozpočtové debatě ve francouzském senátu prohlásil ministr financí, že k branné pohotovosti nestačí mít jen armádu, ale také dobrý rozpočet a hospodářství. Do Francie se vrací záloha, kterého národní banka přibýlo za čtyři miliony. Pokroky ve zbrojení diktátorských států jsou vykupovány bídnými mzdami a dlouhou pracovní dobou „mobilisovaných civilistů“ v německém zbrojním průmyslu. „Čím méně másla, tím více děl“ říká se v Německu. Francie se chce vyhnout této jednostranné volbě mezi maslem a děly. Francie chce mít obojí a proto jen hospodářská a politická soustava může dáti státu převahu jen tehdy, když dobrovolná kázeň a smysl pro občanskou povinnost káže kázeň vnučenou, která vládně v totalitních státech. Jak patrně, smysl Francouzů pro občanskou povinnost jest neporušen a Francie prokazuje, že má dosti síly, aby šla cestou kázně, národní jednoty a vnitřního pořádku.

Naše rodiny o 22 dětech. V kterémisi italském městě se v těchto dnech narodilo jisté rodině 20 dětí, z čehož jest mnoho povyku a okázalých oslav v celé zemi. U nás při akci, kterou k vánočným vypsal Baťa pro rodiny s více jak sedmi dětmi vyšlo na jevo, že takovýchto vícečetných rodin máme 9743, tedy téměř o třetinu více jak v roce 1930, ba dokonce že na Moravě žijí dvě rodiny, které mají každá 22 dětí. Jisté rekord.

Čtěte, půjčujte a rozšiřujte Svatováclavskou STRÁŽ

Německé školství v Československu.

Naši Němci neustále nařikají a stěžují si, jak jsou v Československu odnárodňováni a utiskováni. Uvádíme proto za naši oficiální statistiky čísla pokud se týká školství. Ve školním roce 1936-37 bylo v Československu 15.343 obec. Škol s 45.647 třídami, z nichž bylo 3290 škol (21.4%) s 9142 (20%) třídami německých. Měšťanských škol bylo celkem 2.005 s 11.610 třídami a z toho německých 448 (22.3%) s 2198 (18.9%) třídami. Znamená to, že Němci mají v našem státě daleko více škol, než jim dle národnostního klíče přísluší. — Stěžovat si však budou stále.

Podplukovník v. v. Vladimír Fr. Voců zemřel. První místopředseda Svazu invalidů čs. legií a čestný předseda Kruhu francouzských legionářů br. Voců zemřel 7. m. v. ve věku 53 let. Zesnulý byl majitelem důstojnického řádu čestné legie, československého válečného kříže, čsl. revoluční medaile, medaile vítězství, srbské zlaté medaile Obroviče, srbské zlaté medaile Obliže, ruského řádu sv. Stanislava III. stupně s meči, francouzského válečného kříže, franc. řádu čest. legie V. a IV. tř. franc. pamětní medaile, verdunského medaile, rumunského válečného kříže a mnoha jiných cenných vyznamenání. Byl francouzským a ruským legionářem a srbským dobrovolcem. Pohřeb se konal s vojenskými poctami dne 11. prosince na hřbitov u sv. Matěje. Zesnulý byl dobrým katolíkem a velkým příznivcem naší Ústřední jednoty čsl. legionářů. Lehké odpočinutí.

Přijmou se důstojníci duchovní služby. MNO obsadí několik volných, systemizovaných míst důstojníků duchovní služby vyznání římsko-katolického. Uchazežte se mohou záložní důstojníci duchovní služby dle podmínek, otištěných ve VV číslo 57 1937.

Z musea Odboje v Kyjově. Mucum Odboje v Kyjově pořizuje právě seznam dobrovolníků legionářů, kteří v kteroukoliv dobu jak před válkou či po válce na okrese kyjovském a žďánském žili. Seznam tento má býti trvale uložen v museu jako doklad naší revoluční činnosti v boji za osvobození vlasti. Žádáme Vás všechny o zaslání osobních fotografií (budto ve vojenském stejnokroji nebo jinou), sdělení Vašich osobních rodinných dat, studie, povolání, vojenskou příslušnost, službu v legiích (rakouská armáda), zda raněn — vyznamenání (která), účast v bojích a jiné, týkající se Vaší činnosti v legiích a ve vlasti. Nemáte-li fotografie, pošlete aspoň životopis. — Také rodiny, příbuzní, přátelé padlých nebo zemřelých bratří (i ve vlasti) žádáme o zaslání tohoto. — Doufáme, že pochopíte naši snahu a žádané věci nám brzy odešlete. Máte-li snad ještě jiné památky na náš odboj, také tyto s dikem přijmeme. Vše sděchá, proto odeslati neodkládejte. Zásilkou adresujte na Mueum Odboje v Kyjově.

Na tiskový fond zaslal p. D. M. Kč 20.—

Nezaměstnanost v okresech německých. Dle vydaných diagramů jeví se stále trvalejší příznivý vývoj nezaměstnanosti v německých okresech. Ve 22 průmyslových a obchodnicko-živnostenských okresech klesl počet nezměstnaných uchazečů z 9.2% v létě roku 1936 na 6% roku letošního. V celých Čechách klesl počet nezaměstnaných ze 4.1% v červnu loňského roku na 2.5% v červnu letos. Přes to, že procento nezaměstnanosti je stále ještě vyšší v okresech německých než průměrně v zemi České, klesá v průmyslových krajích německých rychleji než v krajích českých.

Dobrovolci z roku 1918 a 1919.

Vydání osvědčení o dobrovolcké účasti nevoje ků v letech 1918 a 1919 na Slovensku a ve Slezsku bude prováděno Kanceláři čsl. legií př MNO v Praze XIX, Bajka. Žádosti budou se podávat přímo a musí v nich býti nějakým způsobem prokázána dobrovolnická účast ať už v útvarů vojenských nebo dobrovolnických a sice od 28. X. 1918 do 7. 7. 1919. Ti, kteří byli povinni vojenskou službou nárok na potvrzení a bronsový kříž nemají. Žádost se teprve nřm projednává v MNO a jakmile bude vydáno příslušné nařízení, neopomeneme svá členstvo informovati. Naši příslušníci nechť se přihlásí sa členy Jednoty přátel katol. legionářů, kde utvoří samostatnou sekci, která se bude o jejich zájmy starati. Členy svazu dobrovolců aneb Sdružení bratří pluku Stráže Svobody býti nemusi

Život je hra...

Studený severák ohýbal holé větve stromů u cesty, vedoucí z okresního městečka do blízké vesnice, po níž šel volným krokem, oc noha nohu mine, starý, otrhaný muž. Promáštěný klobouk vislknut do čela, ohnutý límec u záplatovaného kabátu, z roztrhaných bot visely kusy hadrů a na zádech měl rance. Občas si přitáhl kabát zimou zmrazilou pravici a zastavil se. Zadíval se na vesničku, před sebou ležící a divně myšlenky probíhaly hlavou. — „Bože, jak ten čas letí,“ vzdychl stařec a sledoval po kapsách darovaného obleku zbytky tabáku do dýmku, od níž si ohříval zkfěhlé ruce.

Už je tomu dávno, snad dvacet, snad třicet let, kdy naposledy šel touto cestou. — To byl ještě v plné mužné síle. Tehdy si říkal, že nikdy tudy již nepůjde, že nikdy již nechce vidět tuto vesnici, ve které pohřbil své naděje a rodný grunt, po otcí zděděný. Pomalu došel do vesnice. Lidé, které potkával, se za ním cize, ba nevidně otáčeli. Nikdo jej nepoznával. Uproštěný násvi zamířil do otevřených vrat statku, kde ho nemile vítal černý, velký pes. Ve světnici jej selka obdarovala kouskem chleba a když se jí ptal, zdali jej nepoznává, vrtila záporně hlavou. Totéž se opakovalo v několika jiných státech, a prohlásil-li, kdo jej, vykazovali jej ze stavení s poznámkou, co si uděl, že má.

Za vesnicí si sedl u bílé, nepohodou a zubem časně ohlazené kapličky, sebral několik kousků trní a rozdělal si oheň. Sehnal poslední zbytky tabáku a pouštěje bílé kotouče dýmu, zadíval se dlouze do plamenů, které olizovaly praskající chrstli.

Zamyšlen — vzpomínal... Ano, co si udělal, to má. Býval jedním z nejobatších sedláků ze vsi. Dobře hospodářil do té doby, nežli podlehli svodům kamarádů. Pomalu a jistě přivykal lenošeni a piti. Marně byly všechny domluvy staré matky, marně výhrůžky a prosby. Kamarádi se mu stali blížími nežli domov, hospoda a karty denního potřeby. Tak upadl den ode dne hloub a hlouběji. Jindy pravidelně chodil do kostela. Nyní denodenně prospával a doháněl prohranou noc. — Až přišel konec. Nadlouho po matčině smrti byl mu statek prodán v dražbě a on se odebral do světa s nadějí, že začne nový život. Ale zvyk je druhá přirozenost, — a bývalému sedláku nestálo již pivo a začal pít kofolu.

Dnes se vrátil s touhou, spatřit ještě jednou rodiště, které ho tak cize přijalo. — U kapličky doutnal dohovářící oheň a do něj se divaly dvě smutné, zaslezené oči... Od vesnice byl slyšet štekot psů a veselé popěvky chasy. Za kapličkou stékala slza za slzou po rozbrázděné tváři starce, jenž brál — špatně brál — a prohrál — život... J. S.

KONKURS

Městská obec Nymburk obsadí místo čekatele na místo vedoucího úředníka pro obor služby policejní. Žádosti do 10. ledna 1938. Blíží v Úředním listě RCS č. 284.

Okresní úřad v Pelhřimově obsadí místo výpomocného okresního cestáře. Žádosti do 15. ledna 1938. Blíží v Úředním listě RCS č. 283.

Dom k Matějka

Z Rakouska ke Slovům

(Pokračování)

V tom připlazil se k nám raněný do nohy, prosil o pomoc. Rychle jsme jej dva odnesli dolů a položili vedle ostatních raněných, jichž zde ležela hodná řada a samotní odbor nestáli ani obvažovati, v důsledku čehož zůstalo mnoho těžce raněných ležeti na bojišti. Dole jsme nemohli zůstat, doplazili jsme se nazpět pod střeň, kdež byl náš již větší hlouček. Odpoledne slunce krásně svítilo i hřálo. Z naší strany střelba ochabovala, kdežto Srbové dostávají zatím od Bělehradu pomoc, střelili ještě více a soustředovali palbu na naše strojní pušky.

Kol 3. hodiny odnesli jsme již třetího raněného. Když chlél jsem ještě jít nahoru, ztrobil vedle mne trubač signál „zastaviti palbu“, což mne trochu překvapilo. Trubač vida moje rozpaky, řekl: „Nechod již nahoru, jdi na loď“ a trobil znovu. Došel jsem až k prkům, po nichž vystupovali vojáci — důstojníci na loď. V tom vzpomněl jsem na bílý šátek, co mně

Organisační

Čtenáři Svatováclavské Stráže, pokud jsi tak dosud neučinil, přihlas se za člena Jednoty přátel katolických legionářů v Praze II., ul. U Půjčovny 4. Stačí zaslat přihlášku listem. Příspěvky jsou dobrovolné. Vstupuje v naše řady.

Katolíci legionáři, pokud nejste členy Ústřední Jednoty, přihlaste se rovněž na tutéž adresu. Zášlete nám adresy katol. legionářů. Zášlete nám adresy Vašich známých, abychom jim mohli zaslati na ukázkou náš list. Pokud jste nezaslali dosud předplatné za minulý ročník t. l., učtíte tak ihned složenku v minulých dnech Vám zaslano.

Předplatné letošního ročníku, které při týdenníku činí 24 Kč ročně, můžete zaslat buďlohotně, případně i čtvrtletně. Složenky budou přiloženy v dalším čísle. Upozorněte naše živnostníky a obchodníky.

HRANIČÁŘ

Náš tisk a hraničáři

S velkým zájmem a poštěním sledujeme my, katolíci hraničáři netušený rozvoj katolického tisku v poslední době. A radosti nás naplňuje, že i u nás v pohraničí katolický tisk dochází stále větší obliby a utěšně se rozmáhá. Nebylo tomu vždycky tak. V letech předválečných i válečných byl u nás katol. list věcí takřka neznámou. Nebylo divu, že čeští lidé, kteří přicházeli do pohraničí, aby tu hledali práci a výživu, a zde se usazovali, časem propadali náboženské lhostejnosti, ztráceli své náboženské uvědomění a přesvědčení a podléhali tak snadno protináboženské agitaci. Nebylo českých bohoslužeb, ani kázání, nebylo katolického tisku. Scházelo živé i psané slovo, které by v lidech udržovalo a utvrzovalo víru po otcích zděděnou, zato tím spíše docházeli sluchu a víry hlasatelé bezbožectví, tím více byly éteny tiskoviny nevěrecké, které se byly za práva utlačovaného lidu; vysmývaly se všemu náboženskému citění, pomechávaly nebe vrabům a dělnictvu slibovaly ráj na zemi. Teprve po převratu nastal obrát k lepšímu. Zúřiv protináboženský boj, který hlavně v průmyslovém kraji našeho pohraničí a hlavně mezi Čechy řádil, probudil přece a vyburcoval aspoň ty katolíky, kteří své víře zůstali věrni. Uznali, že jest třeba zakládati organizace a šířiti katolický tisk. Zpočátku byly to náboženské listy „Kříž a Maria“, které katolíci hraničáři s oblibou odbírali a četli a kterým mnozí ze starších čtenářů až do dnešního dne zůstávají věrni. Se zakládáním lidových organizací nastala také agitace pro rozšíření politického tisku. Dobré služby po léta konal náš „Lid“, který byl levným a velice oblíbeným časopisem lidovic v pohraničí. Ani dnes, kdy „Lidové Listy“ ve své reprezentativní úpravě a se svým bohatým obsahem vykonávají úspěšnou agitaci k získání 100.000 odběratelů, nemůžeme my hraničáři na „Lid“ zapomenouti. „Kříž a Maria“ dostaly rovněž spolupojivku v „Neděli“, kterýžto výtečně redigovaný náboženský časopis neměl by dnes scházeti v žádné katolické rodině, a také v našem pohraničí čítá již znač-

at v našem listě inserují.

Spolkové domy, jakož i restaurace, kde koná se schůze, necht si náš list objednat a vyvěsiti je. Ofední hodiny v sekretariátu Katol. legionářů a Jednoty přátel, v Praze II., ulice u Půjčovny 4, pro osobní návštěvy jsou mimo sobotu a neděle denně vždy od 4. do 6. hod. večer. Tamtéž adresujte také veškerou korespondenci.

Členské dotazníky, pokud nám nebyly dosud vyplněné zaslány, odešlete ihned, a to i ti bratři, kteří již členy Ústř. jednoty jste. —

Zášlete nám adresy Vašich známých legionářů, abychom je mohli vyzvat k vstupu do organizace.

K vyvornání dlouhých příspěvků použijte zaslanych složenek s označením „Leg.“.

Zaslali jste předplatné?

ný počet čtenářů. Vznikaly také skupiny katolické mládeže, jednoty orelské, organizace odborové a také jejich časopisy razily si úspěšně cestu do hraničářského kraje. Obtížnou otázkou pro naše hraničáře byl krajinský tisk. Mělo-li lidové hnutí v našem kraji pevně zakotviti, bylo zapotřebí i místního listu, který by pravidelně přinášel zprávy z kraje, udržoval písemné spojení mezi jednotlivými organizacemi a byl stálým agitacním prostředkem pro rozšíření lidového hnutí. V letech popřevratových bylo to kladešské „Právo“, které slibně se ujalo tohoto úkolu v župě lounské a také nám hraničářům plně vyhovovalo. Bohužel nebylo možno „Právo“ finančně udržeti, na jeho místo nastoupila „Obnova“ na širším základě, která již méně se líbila a brzo také zanikla. Ani jinak velice dobré mladoobslavské „České listy“, s kterými jsme učinili pokus, nemohly se v pohraničí uchytiti. A přece jsme stále pociťovali potřebu krajinského listu, při každé schůzi po něm volali a na všech stranách hledali přátele, kteří by nám pomohli jej vybudovati. Konečně jsme takové přátele našli. Naši katolíci legionáři založili si svou „Svatováclavskou Stráž“ a nabídli jí také nám hraničářům pro naše místní zpravodajství. Za krátkou dobu svého vycházení získala si „Stráž“ přízeň značného kruhu odběratelstva svými zajímavými a pouťavými články ze života našich legionářů i celým svým dalším obsahem, a dokázala také, že chce býti listem, po jakém my hraničáři dávno jsme toužili. Ve zvláštní hídce „Hraničáři“ přinášá informativní zprávy ze změnčeného území, informuje čtenáře o činnosti našich organizací a všimá si bedlivě národních i náboženských zájmů našich hraničářů. Proto s radostí vítáme rozhodnutí redakce a její sdělení, že od Nového roku „Stráž“ bude vycházeti každý týden, i když bude nutno předplatné poněkud zvýšiti. I tak udržování „Stráže“ bude spojeno s velikou finanční obětí a my chceme doufati, že se naleznou zámožnější přátelé katolických legionářů, kteří věnují nějaký větší obnos, nebo upíší podíly na založení zvláštního fondu pro vydávání a zajištění „Stráže“. My hraničáři jsme legionářům vděční, že se podjali tak těžkého úkolu, a slibujeme jim, že budeme ze všech sil jejich krásné snahy podporovati.

Teplíce-Šanov

(Organisační zprávy) Vánoční nadílka na sv. Stěpána končilo jsme bohatou organizační činností v r. 1937. S výsledkem můžeme býti celkem spokojeni, jen některé podniky mohly při dobré vůli a spolupráci všeho členstva vykazovati úspěch daleko větší. Slavnost vánoční nadílky zřídila se nade všecko očekávání. Předseda Katol. sdružení vdp. Mlejnek s radostí vítal všechny hosty, malé i velké, kteří naplnili sál do posledního místečka. Zvláštního lesku slavnosti dodala přítomnost apoštolského prototafé monsignora R. Zháněla, plukovníka vojenské duchovní služby a neunavného apoštola českých katolíků ve Francii, jakož i vdp. bisk. notáře a děkana Frant. Srámka, který za několik krátkých měsíců svého pobytu u nás si získal všeobecnou oblibu a přízeň. Dětské výstupy nastudovala a zahajovací proslov o významu vánočních putavým způsobem přednesla paní Feditelka M. Vlasáková z Trnovan. I pan Feditelka V. Stiessel se zpěveckým kroužkem a mladý náš umělec br. H. Smid obohatili program svými mistřními výkony. — PFF nadílce bylo třicet chudých dětí obdarováno obuvi, oděvem i teplými kabáty, ostatní obdrželi kornouty a vánočky. — Děkujeme všem dobrodincům, kteří svými dary pořádání nadílky umožnili, sběratelkám i všem dámám, za jejich námahu a práci. Všem stoupencům a příznivcům katolického hnutí v teplickém kraji přejeme hojnost zdraví, štěstí a Božího požehnaní do Nového roku.

Organisační činnost ovšem není skončena, ale s novým rokem jde též do nového práce. Nejrve svolává Skupina katol. mládeže a za ní hned Odbor služebných a pomocnic v domácnosti, tyto na úterý dne 11. ledna, výroční schůzku do Lidového domu. Všeobecný zájem katolické veřejnosti se obrací k Lidovému plesu, který se bude konati v neděli dne 30. ledna t. r. v městském Lázeňském domě. Doufáme a očekáváme, že tentokrát všeska naše mládež, bratři i sestry, činně se zúčastní přípravných prací a přičiní se o největší možný úspěch Lidového plesu.

Behusudov. Strašidla. V době zimní, v době dlouhých večerů a noci, v našem kraji od Kořán přes Dubi až do Bohosudova, vynořují se strašidla. Zvlhla individua ve strašidelném přestrojení číhají u cesty, u hřbitovní zdi nebo na jiných odlehlých místech a předpádávají nic neušící chodce. Naše strašidlo se zmodernisovalo. Přijíždělo na motocyklu k lesní cestě, které říkájí „Doktorova ulička“, a znepokojovalo dívky, které tudy chodí do práce a z práce. Protináboženské zaujetosti některých lidíček našel rychle snadný vyklad těchto strašidelných zjevů. Strašidla prý jsou plácem od kněží, aby se lidé více báli a více zase chodili do kostela. Není vám k smichu, když takové nejasnosti slyšíte, není vám líto lidí, kteří takovým nasmyslům věří? Vždyť i děti s tím přicházejí do školy a bojejí se za tmy jít do školy nebo ko kostela, aby nepotkali strašidla. Policie i četnictvo se vysmávají horlivě, aby tento slouád odsranili, aby strašidli dřeby polapili a je k zaslouženému potrestání předali. Častěji se jim již lo podaří. Ale jest zapotřebí, aby také civilní občanstvo jim v pátrání bylo nápomocno, kdekoliv se stra-

dala manželka na odchodu a na její slova. Uhnul jsem místo na loď vpravo k raněným, jako bych ve spěchu něčoho hledal a skutečně mezi posledními byl od naší čety Cuřik z Michle, měl rozříznutý kotník u nohy tak, že mu chodidlo viselo jen na kůži a plakal hořce bolestí.

Loď naplněna odrazila od břehu a vojáci hrnoucí se s hory křičeli: „kvery na hromadu, necháme se zajmouti.“ Prášil jsem s puškou, že které jsem ani jedinou ránu nevystřelil a za ní odhodil patronaš se všemi patronami.

S pravé strany po silnici blížili se k nám již Srbové a byli 100 kroků, takže mohli dobře viděti, že nemáme pušky v ruce, ale ještě na nás střelili. Teprve na znamení bílým šátkem zvedli pušky do výše a „půcali“, až se k nám přiblížili. Byli to sami staří lidé, tak zvaný druhý pozv (druhá výzva) přes 50 roků, všichni byli zarostlí a v jejich „čuzáčném“ úboru nečinili na nás zrovna příjemný dojem a při tom byli hned velce dotěraví, vše se jim na nás líbilo. Hned přichvátil jejich kapitán, odehnal je od nás, běžel na ponton, vy-

hnal odtud naše lidi a křičel: Četyry, Četyry a „čičové“ již nás strkali do čtyřstupu.

Mně bylo z toho všeho tak horko, že jsem si svlékl plášť a přehodil přes levou ruku a stál jsem ve čtyřstupu první od levé strany. Vinicemi, polní cestou, která tvořila oklíky, vystupoval jsem na návrší. Když jsme ušli asi 300 kroků, kde cesta tvořila ostrý záhyb, stálo u cesty asi 10 „čičů“, jeden z nich uchopil levicí můj plášť a když jsem jej hned nepustil, otočil v pravici pušku tak, že bodlo svezlo se m. špičkou po blůze, mířil na prsa. Pustil jsem plášť, jinak mne „čiča“ probodl. To vše odbylo se ve vteřině, takže to viděti jen te, co šli za mnou. Jdouce dále, viděti jsme několik probodených rakouských vojáků právě u cesty a pokud bylo po vinici viděti, leželo mnoho našich mrtvých.

Pak přišli jsme na návrší, odkud ještě nedávno Srbové střelili, mēk. zde betonové základy a celé bedny patron a ještě výše nad pevností stála jejich děla, odkud byl krásný rozhled a cíl. Když po větším odpočinku sešlo se

nás větší množství, vyšli jsme za soumraku ve čtyřstupu kamenitou cestou, nikdo nesměl zůstati pozadu ani odočítat. „Čičové“ obíhali kolem nás s holi v ruce, stále křičeli: „četyry a pokryji.“ Když jsme procházeli první vesnicí, měli jsme žízeň, ale stráž nedovolila nám vody nabrati. Ti, kdož v důvěře podávali obyvatelům svoje čutyry k naplnění vodou, nedostali je již ani prázdné zpět. Kolem půlnoci dorazili jsme do větší vesnice, u vodovodu zahnalí ráno a přespali v jakési kůlně. Ráno přišel důstojník a starý národník (šikovatel) když jsme stáli na návrší a vyzvali nás, kdo má patrony, obvažy neb druhé boty, by to odevzdal. Dostali pár obvažů, patrony jsme se rádi zbavili hned u vody a s druhými botami, kdo je měl, nerad, se loučil. Rozestoupili jsme se na 2 kroky od sebe, sejmuli tlumoky a vyložili všechny věci, při čemž, kdo byl šikovný, zastrčil „komotky“ za plášť nebo do kapsy a zachránil je. Já jsem měl komotky na nohou, těžké boty, ježto mne tlačily, nechal jsem na trénu v Keve-Vare a ještě dvě nová trika, s tím jsem se již také v duchu loučil. (Pokrač. příště.)

šidlo objeví, na jeho stopy upozornilo a honbu na ně učiněná podporovala. Jenom rozhodný, neúprosný boj proti lidským strašidlům a písně fresty těchto ponejvíce mladistvých darebů, vyčítá náš kraj od strážidel.

Roudnicko-Libochovicko

Na prahu Nového roku uskutečňuje se dlouholeté přání podřepských a menšinových pracovníků, — mít svůj týdeník časopis, který by nejenom hájil zájmy katolíků, ale i informoval o událostech, které se na nejspolečnější půdě župy lounské odehrávají. Krokem tímto spojuje se spolupráce s našimi bratry ze Severu, kteří zásluhou našeho milého a neuvěřitelně pracovitěho vldp. Václava Mlejnska, děkana z Teplic Šanova zrození katolického týdeníku Svatováclavské Stráže nejen uskutečnili, ale i na naše zájmy krajské v tomto časopise pamatovali. Jejich velikým pochopením našich požadavků v nejslabším okamžiku naší vlasti dostáváme informátora poměrů našich obětavých hranicářů a dává se nám možnost obrany proti všem výpadkům, o které nemáme zde nikdy nouzi. Jest nyní jen na pochopení celé katolické veřejnosti v celém kraji, aby podpořena byla nejen krásná myšlenka založení hranicářského týdeníku, ale aby i radost nad výsledkem dlouholeté úsilné práce byla projevem tím, že katolici přihlíší se za odběratele Svatováclavské Stráže, která jak již jsem výše naznačil bude přinášeti zprávy nejen z našeho kraje, ale i nejnovější světové politické i hospodářské události. S přáním nového roku navštíví Vás naši kolportéři s prosbou, abyste se stali nejen odběrateli, ale abyste i mezi známými Svatováclavskou Stráž doporučili. Neodmítněte je a přijměte je s radostí nad tímto poselstvím Nového roku, neb dlouholetá tužba naše jest splněna. Věřím že všichni tak jako vltky podáme si ruku k společné práci a uvítáme nového apoštola tisku do našich vkladůme veškerou naději splnění všeho toho co od něho čekáme.

F. Levý.

Roudnicko n. L. Uplýnulá vánoce byly opravdu letošního roku zvláště dobrou radostí v našem městě. Již delší čas nebyl proboštský chrám Páně i klášter tak naplněn jako roku letošního. Ač o Hod Boží bylo velmi špatné počasí a kluzko, všechny mše sv. byly hojně navštěveny. Bylo viděti, že náboženský duch začíná se již v Roudnici prohlubovati a nutno poděkovati i našemu vldp. proboštovi Msgr. Václavu Kotrchovi za zřízení mše sv. o 11. hod. dopoledni, které se mohli zúčastniti i ti katolíci, kteří se opozdili. V klášteře za vedení op. kvardiána byla odpolodně 26. prosince provedena dětská besídka, při níž školní děti přednesly krásné koledy a byly obdarovány dárky. Do vánoční nálady velmi zapadala výkladní skříň sběrná a platební záložny Hermes, ve které jako roku minulého vystaven jest krásný ručně řezaný staročeský betlem, který jak krásnými hračky, skalisky a figurkami jest po celý den stále velkými i malými obdivovateli obhlédán. Zvláště při večerním osvětlení nemohou se oči diváků odtrhnouti od

směsy barev, v nichž bílé ovesky v zeleném mechu, husičky na rybníčku, jakož i figury a andělé se krásně vyzývají. Nežádost občanstva bude tento betlem vystaven až do Hromnic. Sdružení katolické mládeže sehraje dne 2. ledna vánoční hru Jesličky. Již dnes jeví se velký zájem a radost, aby si každý luský raději předem zakoupil. Ostatní zprávy příští.

Upozornění: Filialní redakce Svatováclavské Stráže nechází se v úřadovně sběrná a platební záložny Hermes, kde a díky budou se přijímati příspěvky do každého čísla Svatováclavské Stráže obdržite: V trafice p. Černíkové, a nedráží u kolportéra Seměda a kolportérky slečny Výborné. V neděli vždy ve stánku před kostelem. Ziskávejte nové odběratele.

Katolické Mostecko

Vánoční výstava katolické knihy

pořádána v Mostě od 12. do 19. XII. Laskavostí ndp. komanděra mosteckého a gen. vikáře ryt. řádu Křížovníků zapůjčeny účeli tomu na Komendě v Mostě dvě pozornostní místnosti, jež velice vkusně vdekorovány platně přispěly k ladnosti výstavy. Výstava sama těšila se zvláště po obě neděle četné návštěvě a skončila plným úspěchem. Pod vánoční stromček dostala se veliká řada hodnotných i dobrých knih katolických autorů, které bez pořádku výstavy do nejedné rodiny solva by byly cestu našly. Za jeden znané vkusné uspořádání výstavy, za její úspěch morální i hmotný patří vltý dik ndp. Rud. Capkovi a vdp. Jos. Merellovi, míst důvěrníku p. Frant. Holasovi a tiskovému referentovi p. Jar. Lukešovi.

Hornictvo mosteckého revíru

se zaslouženým povděkem ocenilo energický postup ministerstva veřejných věcí vlté věci vánoční výpomoci. V den její výplaty zaradovali se obchodníci a živnostníci revíru z docilených obrátů. Bylo zřejmo, že odměna dostala se do rukou, do nížž patřila a které peníze neschovály, nýbrž vynaložily na nákup všeho, čeho hornické rodiny nutně potřebovaly. Znovu se ukázalo, že má-li na Mostecku horník, má každý; nemá-li horník, nemá nikdo. Uptímná radost horníků a jejich rodin z letošního Ježíška zkvalena byla útoky prohlášeného již dnes na mostecku tisku proti ministerstvu veřejných prací za udržování provozu v pasivních státních podnikcích, totiž v Příbrami a v Podbrezové na Slovensku. Mosteckí horníci a především horníci státních dolů jsou solidární s horníky v Příbrami a s hutníky v Podbrezové a nepřipustí existenční ohrožení či snad úplnou záhubu tisíců členů je-

jejich rodin. V záležitosti tak eminentního celostátního dosahu, jako jest udržení provozu v Příbrami, Podbrezové i Dubové stojí za resortním ministrem Ing. J. Dostálkem a za gen. ředitelem stát. bání a hutí Ing. Dr. K. Štauchem a nebudou mlčeti k tomu, by nad zájem státu triumfoval dikátér těch, kteří sledují nejen mocenské své úspěchy, nýbrž i protistátní kořistné cíle bezohledného židovsko-německého kapitálu. Horníci českého severu nejsou ani anarchisté ani komunisté, jsou uvědomělí občané svobodného státu a jsou proto na stráž, aby republika škodu neutrpěla.

Schůze.

V Mostě konána v neděli dne 19. XII. večer společná schůze českých katolických spolků, na níž zvolen plesový výbor a rozhodnuto pořádati společný ples 9. I. 1938 o 8. hod. večerní v hotelu „Modrá hvězda“ na III. náměstí v Mostě. Již dnes jest jisto, že XIV. tento lidový ples sdružených katol. spolků v Mostě bude dostaveníčkem všech českých uvědomělých katolíků celé země u uhelné páne a těšime se upřímně s nimi všemi na shledanou. — Po vyčerpání plesových aktualit přednesl na téže schůzi obšířlý referát okres. důvěrník p. J. Hulinský, který zrekapituloval práci v r. 1937 vykonanou, zhodnotil dosažené úspěchy a nezastavil se před učiněnými chybami, zavinenými hlavně benevolentním přijímáním všech, kdož za přijetí do strany záдали. Jak straně tak hnutí na Mostecku nejde o počet, nýbrž o hodnotu členů. Strana nestojí o ty, kteří přicházejí bez přesvědčení anebo s přesvědčením, že prokazují straně milost svým vstupem do ní a že ona musí býti služkou osobních jejich ambicí. Lidová strana učinila na Mostecku pro příslušníky mnoho, v nejednom případě daleko více, než bylo její povinností, nezaslouží nejmenších vlték ani ona ani činovníci mosteckých jejích organizací. Tito dlouholetou práci utrpěmí a starostmi vyzkoušení lidovci nedopustí, aby nově přicházejícími lidmi s chaosem v hlavách vnášen byl neklid do svědomitě a svorně pracujících organizací. V důsledku získaných zkušeností přesně definovaný zpsíněná směrnic pro přijímání nových členů, intervenční řízení a veškerou činnost organizační. Po referátě zkušeného organizačního pracovníka následovala obšírná debata, skončená jednomyslným schválením přednesných zásad a rozhodnutím nekompromisně die nich postupovati. S radostí nad dosaženými úspěchy a s pevnou vůli energického postupu die schválených organizačních směrnic skončena zdáčila tato společná schůze.

Zasoubení.

Slečna Jar. Rybářová a p. Rudolf Zpěváček, dozorce vězňů v Mostě slavili o svátých vánočních v rodinném kruhu své zasoubení. Obětavým a zasloužilým těmto pracovníkům lidového hnutí vyprošují na Bohu zdraví, štěstí, spokojenost a stálé požehnaní české katolické spolků v Mostě.

Bilina

České katolické spolků v Bilině s politováním oznamují veřejnosti, že místní odbočka Svazu katol. skautů-junáků nezodpovědným svým jednáním vyřadila se ze sdružení českých katolických spolků v Bilině a tyto nemají s ní více nic společného.

Za sdružených českých katolických spolků v Bilině:

F. Neugebauer, J. Koktán, duchov. rádec, předseda míst. organizace.

Přípravná schůze k ustavení místní odborohornické organizace konána v Bilině v hotelu Londýn 19. XII. Po přednášce organ. referenta p. J. Hulinského „Křesťanství jest náboženstvím práce“ vykonány náležitě přípravy a sestavena kandidátka výboru. Přípravnou schůzi na jejím sklonku navštívil vdp. katecheta Neugebauer, který se dostavil právě z vánoční nadilky, pořádané laskavostí knížete Lobkovicze a katol. bilingválních spolků v Lidovém domě a vltýmý slovy apeloval na přítomné, by plněním náboženských povinností zušlechtili své srdce a dopracovali se tak vnitřního štěstí a radosti přenašenej do života veřejného. Souhlasně rozhodnuto ustavující schůzi pořádati v Bilině, v spolkové místnosti hotelu Londýn o 1. hodině odpol. v neděli 2. ledna 1938. Referát o důležitosti a významu křst. odbor organizací přednese na ní zmíněný organ. referent a die možnosti účastni se ustavující schůze vdp. katecheta Neugebauer a zástupci všech českých katol. spolků bilingválních. Katolíci horníci a dělníci z Bilinská dostavte se v počtu nejhojnějším a projeďte své katolické přesvědčení vstupem do vlastní odborové organizace.

Duchcov

Místní organizace čl. strany lidové v Duchcově konala členskou schůzi v neděli 19. XII. v hotelu Koruna. Obšířlý a významný polit. referát na této schůzi přednesl p. senátor Fr. Novák, krom něhož schůze se účastnili a přiléhavě promluvil žup. tajemník p. J. Hertz z Loun. Za vzácnou obětavost oběma nejvtělejší dik.— Horníci a dělníci Duchcovského okresu, organizovaní v čl. straně lidové se upozorňují, že odborové mohou se organizovati u Duchcovské odborové dělnické organizace, již v čele stojí p. Frant. Dlouhý, továr. mistr v Duchcově, Englovy závod. Upozornění toto týká se hlavně obcí: Osek, Ledvíce, Zelenky, Libkovic a Hrdlovka.

ODĚVY

pánské, dámské všeho druhu, orelské kroje a všechny součás k zhotoví oděvní družstvo **ŠNAHA** Praha I., Melantrichova 5, I. p. Telefon číslo 332-29. Úváru schopným povolujeme splátky

Půjčky

ihned kulantně vyřizuje **BANKOVNÍ ZÁVOD R. SEDLAČEK,** PRAHA XII., Anglická 12

PRO DOBRÉ BYDLENÍ

DOBŘÍ NÁBYTEK od fy **R. BUKÁČEK** Praha-Karlín, Královská tř. 47.

Odborné zařizování ústavů, vil, obchodů. Bohatý výhěr. kvalitní výroba, levné ceny. — Telefon číslo 61705.

BOHOSLUŽEBNÁ ROUCHA

a veškeré kostelní potřeby a zvl. písně die církevních předpisů zhotovené, dodává levně

Ars Liturgica, Aněžka Meštková, Praha II. Jočná 8, u sv. Ignáce. **PRAPORT** pro katol. spolků, die vlastních dod. nákrešů, **VLAJKY** v každé ceně a provedení, vyřizované zvl. **ARS LITURGICA** zn. jehosti

Kniháztví

ANTONÍN BAUTZ

provádí veškeré práce zakázkové, obchodní a nakladatelské.

PRAHA II., Podskalská 46.

Telefon 459 82.

TISKOPISY

TELEFON 236-26

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ

PROVEDENĚ, V DOBĚ NEJ-

KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Redakce, administrace a expedice v Praze II., U Pějčovny č. 4. Telefon č. 377-83. Předplatná Kč 24.— ročně, jednotlivé číslo po 50 hal. Vychází týdně v pátek. Kdo si ponechá dvě čísla a odebratí příměná nezastaví, považuje se za odběratele. Odběratelem přislává býti ten, kdo to administraci písemně oznámí. Novinová sazba povolena řed. pošt. a telegrafní v Praze p. čís. 12742, III/1937. Dohlédací pošt. úřad Praha 25. Vydavatel a majitel Jednota přátel katolických legiastů, Praha II., U Pějčovny č. 4. Cis. pošt. spořitelny 210.512 (Záložna Hermes v Praze). Odpovědný redaktor Bedřich Klimeš. Tiskne tiskárna Vlast, n. A. Daněk v Praze II., Žitná 26. Řídí redakční kruh.

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autor: **Dominik Matějka**

Názvy článků: **Vážné příznaky, Snaha po jazykovém německém území, Z Rakouska ke Slovanům, Zasnoubení.**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**